

Byla C-290/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. gegužės 8 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. balandžio 6 d.

Pareiškėja ir apeliantė:

Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA)

Atsakovė ir kita apeliacinio proceso šalis:

B-GmbH

Pagrindinės bylos dalykas

Administravimo mokestis pagal Reglamentą (EB) Nr. 340/2008

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

SESV 299 straipsnio pirmos pastraipos, Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalies ir 11 straipsnio 3 dalies išaiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 299 straipsnio pirmos pastraipos pirmą dalį reikia aiškinti taip, kad ji taikoma tik Tarybos, Komisijos ar Europos Centrinio Banko priimtiems sprendimams, ar ir Europos cheminių medžiagų agentūros sprendimams, kuriais buvo nustatytas administravimo mokestis pagal 2008 m. balandžio 16 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 340/2008 dėl Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinų mokesčių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų

registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) 13 straipsnio 4 dalį?

2. Jei Europos cheminių medžiagų agentūros sprendimas nustatyti tokį administravimo mokestį nelaikomas vykdomu privaloma tvarka:

Ar Reglamento (EB) Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą, siejamą su 11 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, reikia aiškinti taip, kad ieškinys dėl prievolės įvykdymo, kuriuo reikalaujama sumokėti administravimo mokestį, yra negalimas?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

SESV 256 ir paskesni straipsniai, 299 straipsnis

2008 m. balandžio 16 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 340/2008 dėl Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinų mokesčių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) (OL L 107, 2008, p. 6) 11 ir 13 straipsniai

2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3), 74 ir 94 straipsniai

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Verwaltungsgerichtsordnung (Administracinių bylų teisenos kodeksas, toliau – *VwGO*) 40 straipsnis

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Ieškiniu dėl prievolės įvykdymo pareiškėja reikalauja įpareigoti atsakovę sumokėti administravimo mokestį pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį.
- 2 Pareiškėja, Helsinkyje (Suomija) įsikūrusi Europos cheminių medžiagų agentūra, yra juridinio asmens statusą turinti Europos Sąjungos įstaiga. Ji buvo įsteigta Reglamentu Nr. 1907/2006. Pareiškėja yra atsakinga už techninių, mokslinių ir administracinių reglamento aspektų administravimą ir įgyvendinimą, su šiais aspektais susijusių veikslių nuoseklumo užtikrinimą (reglamento X antraštinės

dalis 75 ir paskesni straipsniai). Reglamente cheminių medžiagų gamintojams ir importuotojams, nustatytos, be kita ko, įvairios registracijos prievolės.

- 3 Remdamasi Reglamento Nr. 1907/2006 74 straipsnio 1 dalimi, Komisija priėmė Reglamentą Nr. 340/2008, kurio 11 ir 13 straipsniuose, be kita ko, įtvirtintos nuostatos dėl administravimo mokesčio ir dėl mokesčių sumažinimo.
- 4 2010 m. atsakovė pateikė registracijos dokumentaciją pagal Reglamentą Nr. 1907/2006 ir nurodė esanti vidutinė įmonė, kaip tai suprantama pagal Rekomendaciją 2003/361/EB. Vis dėlto atsakovė, remiantis pareiškėjos pateikta informacija, per nustatytą laikotarpį nepateikė reikalaujamų įrodymų.
- 5 Vėliau, 2016 m. rugpjūčio 9 d., pareiškėja priėmė Sprendimą SME (2016) 3729, kuriame nustatė, kad atsakovė neturi teisės pasinaudoti mokesčių už jos registraciją sumažinimu, kuris pagal Reglamentą Nr. 1907/2006 taikomas vidutinėms įmonėms, todėl pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį ji privalo sumokėti skirtumą tarp jau sumokėto mokesčio ir didelėms įmonėms taikomo mokesčio. Be to, pareiškėja nurodė, kad atsakovė turi sumokėti administravimo mokesį, 2,5 karto viršijantį finansinę naudą, kurią ji patyrė registracijos metu pateikdama klaidingus duomenis apie įmonės dydį. Pridėtoje 2016 m. rugpjūčio 9 d. sąskaitoje faktūroje buvo nustatytas 17 437,00 EUR dydžio administravimo mokeskis. Prie Sprendimo SME (2016) 3729 buvo pridėta informacija apie teisių gynimo priemones, kurioje nurodyta, kad šis sprendimas pagal Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalį, siejamą su SESV 263 straipsniu, gali būti apskūstas Europos Sąjungos Bendrajam Teismui per du mėnesius nuo šio sprendimo gavimo ir prašoma peržiūrėti šio sprendimo teisėtumą.
- 6 Atsakovė Sprendimo SME (2016) 3729 neapskundė, tačiau reikalaujamos sumos, nepaisydama kelių pareiškėjos priminimų, nesumokėjo.
- 7 Tuomet pareiškėja 2019 m. gegužės 16 d. pateikė skundą *Verwaltungsgericht Halle* (Halės administracinis teismas, Vokietija) ir paprašė priteisti iš atsakovės 17 437 EUR sumą.
- 8 *Verwaltungsgericht* atmetė skundą kaip nepriimtina. Savo sprendimą teismas iš esmės motyvavo tuo, kad pagal *VwGO* 40 straipsnį negali būti kreipiamasi į administracinį teismą. Klausimas nagrinėjamu atveju kilo ne dėl Vokietijos valdžios institucijos teisės akto, o dėl vadinamojo tiesioginio Sąjungos teisės įgyvendinimo. Administracinių mokesčių nustatymas pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį yra tiesioginis Europos Sąjungos valdžios institucijos aktas. Vokietijos valdžios institucijų ar teismų jurisdikcija visų pirma negali būti grindžiama SESV 299 straipsniu. Šioje nuostatoje savarankiški administraciniai Europos Sąjungos agentūrų sprendimai neįvardijami kaip vykdomi privaloma tvarka. Atsižvelgiant į tai, kad SESV 299 straipsnyje pateiktas sąrašas yra baigtinis, ši nuostata negalėtų apimti tokių sprendimų net ir ją išaiškinus. Remiantis *effet utile* principu taip pat negalima daryti išvados, kad

nacionaliniai teismai turi teisę (jau nekalbant apie pareigą) suteikti Europos Sąjungos agentūroms įgaliojimus, kurie nėra joms pripažįstami pagal Sąjungos teisę. Pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsniu, siejama su SESV 263 straipsniu, tik suteikiama galimybė asmenims imtis veiksmų dėl pareiškėjos priemonių. Nei Reglamentu Nr. 1907/2006, nei Reglamentu Nr. 340/2008 pareiškėjai nesuteikiami įgaliojimai įgyvendinti ar „įvykdyti“ savo administracinius sprendimus teikiant skundą – nei Europos Sąjungos teismuose, nei nacionaliniuose teismuose. Dėl teisės priimti sprendimus perdavimo tokioms sutartimi nesusijusioms institucijoms, kaip pareiškėja, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo 1958 m. sprendime byloje *Meroni* nustatė kriterijų, kuris vėliau buvo aptarinėjamas įvardijant jį kaip „institucinę pusiausvyrą“. Remiantis šiuo kriterijumi gali būti perduodami tik „aiškiai apibrėžti vykdomieji įgaliojimai“, o naudojimąsi šiais įgaliojimais „visiškai“ prižiūri Europos Komisija. Vis dėlto, sprendžiant iš Reglamento Nr. 340/2008 (13 straipsnio 4 dalies, siejamos su 11 straipsnio 3 dalimi) formuluotės, reikia manyti, kad numatyta vienintelė galima reakcija į pagal šį reglamentą renkamų mokesčių nesumokėjimą iki nustatyto termino pabaigos – prašymo, už kurį turi būti renkamas mokestis, atmetimas. Suteikus pareiškėjai teisę nacionaliniu lygmeniu pateikti skundą vykdymui užtikrinti, jai būtų suteikti papildomi įgaliojimai. Kita vertus, tai turėtų vykti pagal Europos Sąjungos teisę.

- 9 *Verwaltungsgericht* leido pareiškėjai pateikti apeliacinį skundą dėl jo sprendimo.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 10 Pareiškėja iš esmės teigia, kad lemiamą reikšmę siekiant išspręsti ginčą šioje byloje turinčios viešosios teisės normos yra Sąjungos teisės nuostatos, t. y. Reglamentas Nr. 340/2008, visų pirma jo 13 straipsnio 4 dalis. *Verwaltungsgericht* privalo pasinaudoti visomis nacionalinės procesinės teisės galimybėmis, kad būtų užtikrintas praktinis Sąjungos teisės poveikis (*effet utile*). Pavyzdžiui, Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad dėl sprendimo gali būti pateiktas ieškinys Europos Sąjungos Bendrajam Teismui arba Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Kita vertus, pagrindinėse normose nenumatyta jokios galimybės pareiškėjai bylą fiziniams ar juridiniams asmenims dėl jiems skirtuose sprendimuose nustatytos pareigos vykdymo iškelti Europos Sąjungos Bendrajame Teisme arba Teisingumo Teisme. Jai taip pat nesuteikta jokių įgaliojimų, kurie suteiktų jai teisę įgyvendinti savo sprendimus Vokietijos juridinių asmenų atžvilgiu.
- 11 Be to, pagal ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą Europos Sąjungos lojalaus bendradarbiavimo principą reikalaujama, kad nacionaliniai teismai sudarytų sąlygas Europos Sąjungos agentūrai užtikrinti pagal Europos Sąjungos teisę nustatyto administravimo mokesčio sumokėjimą. *Verwaltungsgericht* sprendimu pažeidžiami Europos Sąjungos teisėje įtvirtinti lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai. Pareiškėjai tampa praktiškai neįmanoma Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje suteikiamomis teisėmis naudotis Vokietijoje. Panašiu

atveju, jei būtų nagrinėjamas Vokietijos viešosios valdžios institucijos reikalavimas sumokėti administravimo mokesčius, būtų galima kreiptis į administracinę teisimą. Kitaip, nei tvirtina *Verwaltungsgericht*, reglamento leidėjas manė, kad savaime suprantama, jog pareiškėjos sprendimai, kuriais reikalaujama sumokėti administravimo mokesčių pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį, galėtų būti vykdomi ir valstybėse narėse – prireikus priverstinai, per valstybių narių teismus. Priešingu atveju klausimas, ar įmonė sumokės administravimo mokesčių, priklausytų tik nuo jos sąžiningumo. Tuomet būtų neįmanoma įgyvendinti šios nuostatos tikslo, t. y. atgrasyti įmones nuo klaidingos informacijos pateikimo. Be to, įmonės, kurios laikėsi taisyklių ir sumokėjo nustatytą administravimo mokesčių, atsidurtų nepalankesnėje padėtyje.

- 12 Atsakovė iš esmės teigia, kad pareiškėjos nurodytais bendraisiais Europos Sąjungos teisės principais negali būti piktnaudžiaujama siekiant užpildyti tariamas teisinio reguliavimo spragas nepaisant aiškaus kompetencijų paskirstymo ir netiesiogiai atskirų ekonominės veiklos vykdytojų sąskaita. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba sąmoningai nusprendė nesuteikti pareiškėjai jokių galimybių pačiai užtikrinti bet kokių mokesčių mokėjimo vykdymą. Net darant prielaidą, kad šioje byloje išaiškėjo reguliavimo spraga, būtent Europos Sąjungos teisės aktų leidėjui tektų užduotis priimti atitinkamą teisės normą ateičiai ir įtraukti ją į, pavyzdžiui, Reglamentą Nr. 1907/2006 arba Reglamentą Nr. 340/2008. Be to, nesumokėjimo atveju pareiškėja gali imtis veiksmų tam, kad už galimus pažeidimus būtų skirtos sankcijos. Pavyzdžiui, jai nėra užkirstas kelias įregistruoti pareiškėjų prašomas chemines medžiagas tik jiems sumokėjus atitinkamus mokesčius. Be to, jei įmonė prašo priskirti ją mažosioms ar vidutinėms įmonėms (MVI), patenkinti šį prašymą ir priimti sprendimą apie atitinkamai sumažintą mokesčių būtų galima atitinkamai tik tada, kai būtų pateikta pakankamai įrodymų. Pareiškėja gali pati formuoti savo administracinę praktiką ir taip veiksmingai užtikrinti savo sprendimų dėl mokesčių vykdymą. Taigi jai nėra būtina atitinkama Vokietijos administracinių teismų pagalba.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 13 Prejudiciniai klausimai yra būtini sprendimui dėl apeliacinio skundo priimti.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kitaip nei pirmosios instancijos teismas, mano, kad skundas negali būti atmestas kaip nepriimtinas dėl to, kad pagal *VwGO* 40 straipsnio 1 dalį negali būti kreipiamasi į administracinę teisimą.
- 15 Tiesa, nacionaliniai administraciniai teismai atsižvelgiant į Europos Sąjungos teismams suteiktą plačią jurisdikciją viešosios valdžios sprendimų srityje paprastai neturi jurisdikcijos. Vis dėlto ginčo dalykas šioje byloje yra ne pareiškėjos teisės aktas, dėl kurio atsakovė galėtų kreiptis teisminės apsaugos pareikšdama ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį, o pareiškėjos reikalavimas sumokėti

pareiškus bendrąjį ieškinį dėl prievolės įvykdymo; pareiškėja siekia nurodymo atsakovei vykdyti šį reikalavimą privaloma tvarka.

- 16 Dėl Sąjungos teismų ir nacionalinių teismų jurisdikcijos atskyrimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šiuo atveju sprendžiamas Europos Sąjungos institucijos, kuri turi teisę pagal savo dalykinę jurisdikciją vykdyti viešosios valdžios funkcijas nacionalinėje teritorijoje, pareikšto viešąja teise grindžiamo reikalavimo vykdymo užtikrinimo klausimas. Taigi šis atskyrimas grindžiamas SESV 274 straipsniu. Pagal šią nuostatą, išskyrus atvejus, kai Sutartyse numatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcija, valstybių narių teismų jurisdikcijai priklauso spręsti ginčus, kurių viena iš šalių yra Sąjunga.
- 17 Europos Sąjungos teismų jurisdikcija, kaip teisingai nurodė *Verwaltungsgericht*, išsamiai nurodyta SESV 256 ir paskesniuose straipsniuose.
- 18 Pareiškėjos kompetencijos srityje svarbi Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalis. Pagal šią nuostatą, be kita ko, dėl Agentūros priimto sprendimo pagal SESV 263 straipsnį gali būti pateiktas ieškinyš Europos Sąjungos Bendrajam Teismui arba Teisingumo Teismui. Tai taikoma ir pareiškėjos sprendimams, kuriais ji nustatė administravimo mokesčių pagal Reglamentą Nr. 340/2008 (žr., pavyzdžiui, 2018 m. kovo 7 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-855/16, *juris*). Vis dėlto SESV 256 ir paskesniuose straipsniuose, visų pirma ir SESV 263 straipsnyje, nėra taisyklių, kurios lemtų Europos Sąjungos Bendrojo Teismo ar Teisingumo Teismo jurisdikciją tokio pobūdžio ieškinių, kuriuose sprendžiamas jau paprašytų sumokėti mokesčių surinkimo užtikrinimo klausimas, atveju. Kai ginčas perduodamas spręsti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, nors nėra Sąjungos teisės nuostatos, suteikiančios Europos Sąjungos Teisingumo Teismui atitinkamą jurisdikciją, jis negali priimti sprendimo šiuo klausimu (žr. 2007 m. rugsėjo 5 d. nutarties byloje T-295/05, *juris*, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 19 Atsižvelgdamas į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro prielaidą, kad pareiškėja gali pareikšti savo reikalavimą Vokietijos teisme. Be to, tikėtina, kad gali būti kreipiamasi į administracinį teismą pagal *VwGO* 40 straipsnio 1 dalį, nes šis ginčas galėtų būti laikomas viešosios teisės reglamentuojamu ginču. Šiuo atveju faktinės aplinkybės ir iš jų kylančios teisinės pasekmės siejamos su Europos Sąjungos viešąja teise, konkrečiai – Reglamentu Nr. 340/2008. Net jei nebūtų galima kreiptis į administracinį teismą, skundas dėl šios priežasties negalėtų būti atmestas kaip nepriimtinas, o teisinis ginčas veikiau turėtų būti perduotas nagrinėti pagal GVG 17a straipsnio 2 dalį kompetentingam civilinių bylų teismui.
- 20 Ieškinių dėl prievolės įvykdymo priimtinumai taip pat priklauso nuo to, ar esama reikiamo pareiškėjos suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

- 21 Paprastai suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl prievolės įvykdymo nėra, jei kreditorius jau turi vykdomąjį dokumentą dėl ieškinio reikalavimo ir, juo remdamasis, gali nesunkiai pradėti priverstinį vykdymą skolininko atžvilgiu. 2016 m. rugpjūčio 9 d. sprendimu pareiškėja jau nustatė prievolę ir šis sprendimas turi *res judicata* galią (žr. 2018 m. lapkričio 19 d. nutarties byloje T-494/17, *juris*, 63 punktą).
- 22 Taigi suinteresuotumo pareikšti ieškinį buvimas priklauso nuo to, ar pareiškėjos priimtas galutinis sprendimas dėl nustatyto administravimo mokesčio pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį kartu laikomas ir vykdomu privaloma tvarka. Ar taip yra, iš esmės priklauso nuo klausimo, ar tokio pobūdžio sprendimai patenka į SESV 299 straipsnio pirmos pastraipos taikymo sritį. To teiraujamosi pirmuoju prejudiciniu klausimu, kuriam reikia Teisingumo Teismo išaiškinimo.
- 23 Pagal SESV 299 straipsnio pirmos pastraipos pirmą sakinių dalį Tarybos, Komisijos ar Europos Centrinio Banko aktai, kuriais skiriama piniginė prievolė, yra vykdomi privaloma tvarka. Pagal SESV 299 straipsnio antros pastraipos pirmą sakinių vykdymą reglamentuoja civilinio proceso taisyklės, galiojančios toje valstybėje, kurioje jis vykdomas. Net jei SESV 299 straipsnio pirmos pastraipos pirmoje sakinių dalyje nurodomas tik Tarybos, Komisijos ir Europos Centrinio Banko išduotų vykdomųjų raštų priverstinis vykdymas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, negalima vienareikšmiškai teigti, kad kitų Europos Sąjungos institucijų sprendimai negali būti priverstinai vykdomi. 2012 m. kovo 8 d. nutartyje Europos Sąjungos Bendrasis Teismas (T-573/10, 43 punktas) nutarė, kad dėl sąskaitoje faktūroje, kurioje Europos vaistų agentūra (EMA) išsamiai išdėstė iš farmacijos įmonės gautinas sumas, nurodyto mokėjimo termino nesilaikymo, be kita ko, leidžiama priverstinai išieškoti mokėtiną sumą. Lenkijos teismas (*Sad Rejonowy dla Warszawy-Mokotawa w Warszawie* (Varšuvos Mokotovo apylinkės teismas)) byloje C-392/20 Teisingumo Teismui pateikė, be kita ko, klausimą, ar SESV 299 straipsnis turi būti suprantamas taip, kad jis turi būti taikomas išimtinai Tarybos, Komisijos ar Europos Centrinio Banko (ECB) sprendimams, ar taip pat gali būti taikomas pareiškėjos sprendimams dėl papildomo administravimo mokesčio skyrimo. Vis dėlto šis klausimas liko neatsakytas, nes byla buvo išbraukta iš registro dėl pagrindo priimti sprendimą nebuvimo. Iš 2019 m. lapkričio 7 d. generalinės advokatės J. Kokott išvadoje byloje C-584/17 (*juris*, 40 punktas) pateiktų pastabų taip pat matyti, kad į klausimą, ar Europos Sąjungos agentūrų savarankiški administraciniai sprendimai gali būti laikomi vykdomais privaloma tvarka, kaip tai suprantama pagal SESV 299 straipsnį, negalima atsakyti neigiamai taip vienareikšmiškai, kaip, matyt, manė *Verwaltungsgericht*. Šiuo klausimu generalinė advokatė nurodė, kad dėl apeliančios argumentu pirmiausia kyla klausimas, ar tai, kad SESV 299 straipsnyje nurodomi tik Tarybos, Komisijos ir ECB teisės aktai, reiškia, jog kitų Sąjungos institucijų ar įstaigų teisės aktai be aiškaus įtvirtinimo pirminėje teisėje, kaip yra, pavyzdžiui, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimų atveju SESV 280 straipsnyje, iš tikrųjų negali būti

laikomi vykdytiniais sprendimais pagal SESV 299 straipsnį. Kiek galima spręsti, Teisingumo Teismas dar nėra atsakęs į šį klausimą.

- 24 Be to, tuo atveju, jei pareiškėjos sprendimai nustatyti tokį administravimo mokesčių nėra laikomi vykdomais privaloma tvarka ir tai lemia suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl prievolės įvykdymo, antruoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą, siejamą su 11 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, reikia aiškinti taip, kad ieškinys dėl prievolės įvykdymo, kuriuo siekiama administravimo mokesčio sumokėjimo, negali būti pareikštas.
- 25 Pagal reglamento 13 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą *mutatis mutandis* taikoma, be kita ko, 11 straipsnio 3 dalis. Šioje nuostatoje nurodyta, kad, jei (mokesčių) mokėjimas neįvykdomas iki 2 dalyje nustatyto termino pabaigos, Agentūra nustato antrą mokėjimo terminą. Jei mokėjimas neįvykdomas iki antro termino pabaigos, Agentūra atmeta pateiktą prašymą. Taigi reglamento leidėjas daro prielaidą, kad fizinio ar juridinio asmens prašymas įregistruoti arba suteikti kitą administracinę ar techninę pareiškėjos paslaugą gali būti atmestas ir tuo atveju, jei nesumažintas mokestis ar rinkliava ir (arba) administravimo mokestis pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį buvo nustatytas, bet nebuvo nesumokėtas, todėl pareiškėja galėtų reikalauti, kad prašytojas atliktų išankstinį mokėjimą tam, kad būtų užtikrintas ir reikalavimo sumokėti administracinį mokestį vykdymas. Be to, Reglamente Nr. 340/2008, kitaip nei, pavyzdžiui, 1995 m. vasario 10 d. Tarybos reglamento Nr. 297/95 dėl mokesčių, mokėtinų Europos vaistų vertinimo agentūrai (EMA), 10 straipsnio 3 dalyje, nėra aiškios nuorodos į tai, kad pareiškėjai yra suteikta teisė pradėti teisminį procesą, jei mokėtinas mokestis nesumokamas iki nustatytos mokėjimo dienos. Tai, kad Reglamente (EB) Nr. 340/2008 bent jau aiškiai nenumatyta galimybė pareiškėjai kreiptis į teismą, galėtų reikšti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas išsamiai reglamentavo mokesčių ir rinkliavų nesumokėjimo pasekmes (žr. 2017 m. gruodžio 18 d. *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Bavarijos administracinis teismas, *BayVGH*) sprendimo 20 BV 16.2024, *juris*, 20 punktą). Vis dėlto negalima vienareikšmiškai atsakyti į klausimą, ar atsižvelgiant į šias aplinkybes, visų pirma tuo atveju, jei įregistravimo ar kitos administracinės ar techninės paslaugos jau suteiktos, pareiškėja gali pareikšti ieškinį dėl prievolės įvykdymo, jei administravimo mokestis yra nesumokamas; šiuo klausimu būtinas Teisingumo Teismo išaiškinimas.